

Ο ΔΕΚΑΤΙΣΜΟΣ

Λοιπόν τὸ μέγα καὶ ποθητὸν ἔργον τῆς μεταρρυθμίσεως, τὸ ἔργον τῆς καταλύσεως καὶ ἀνοικοδομήσεως ὅπερ ὡς κατεπεύγον καὶ ἀπαραίτητον κραυγὴ μεγάλη καὶ ὁμοθυμαδὸν ὑπεδαίκνυσεν ἡ ἀνεπηρέαστος κοινὴ γνώμη μέλλει σὺν Θεῷ ν' ἀρχίσῃ καὶ ἡ σκαπάνη βαρεῖα καταπίπτει πρῶτον ἐπὶ τῆς βουλῆς.

Αὐτὸ τὸ τέρας τὸ πολυσύνθετον, τὸ ποικιλόμορφον, τὸ Ἀρλεκινικόν, τὸ φέρον φουστανέλλαν καὶ χειρόκτια ἐκ δέρματος σουηδικοῦ, περιπόδια ρυπαρὰ καὶ μονύελον, τὸ ἀποπνέον ὀσμὴν μυρεφείου ἄμα καὶ ἀχυρῶνος, τὸ φθεγγόμενον γλῶσσαν φιλοσόφου ἐνταυτῷ καὶ λωποδύτου, αὐτὸ εἶνε ὁ πρῶτος καὶ μέγας ἔνοχος τῆς ἀφορήτου καταστάσεώς μας. Αὐτὸ τὸ ἀγενὲς προῖον ἀσέμνου ἐπιμιξίας τὸ φέρον εἰς τὸ αἷμά του τὸ μόλυσμα τῆς πολιτικῆς ἀκαλασίας τοῦ 1862, εἶνε ὁ παρτίτιος τοῦ μακρασμοῦ καὶ τῆς σήψεως ὑφ' ἧς ταλαιπωρεῖται σχεδὸν ἀνιάτως τὸ σῶμα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πολιτείας. Βριάρεως τερατώδης μὲ κεφαλὰς 245 καὶ μὲ χεῖρας 490 κάθηται εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ἔθνους μὲ τὸ βάρος τῶν μυριάδων μολυβδίνων σφαιριδίων ὕσαι ἀντιπροσωπεύουσι τὰ μέλη του καὶ ὀργιάζει καὶ ἐμπαιζει καὶ μυζᾷ καὶ σπαταλᾷ καὶ διαλύεται καὶ διαλύει καὶ δημιουργεῖ καὶ καταστρέφει καὶ προϊσταται καὶ ἀνθίσταται καὶ μεθίσταται καὶ ἐμποδίζει τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Τὸ παρὰ τὴν ἑδὴν Σταδίου ἄρρυθμον οἰκοδόμημα εἶνε ἡ Βηθλεὲμ ἐν ἧ ἐνσαρκωθείσα ἐτέχθη καὶ ἐγαλουχήθη ἡ λυμκινουμένη ἡμᾶς μέχρι σήμερον πολιτικὴ φουλότης. Εἰς τὴν φάτην αὐτῆς δὲν ἀνευρέθη δυστυχῶς κανεὶς Σωτῆρ, ἐκ τῆς φάτης ὅμως αὐτῆς ἐτραύθησαν καὶ ἐπαχύνθησαν ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες παρασίτων, οὓς ἐκ πάσης ἀφανοῦς γωνίας ἀνασύρει καὶ προάγει εἰς φῶς ἡ κακοήθης δημοκοπία, ἡ εὐκαπάτητος ἀμάθεια, ἡ ἐπονειδιστος συνκλιχγῆ.

Δικαίως λοιπόν, πρῶτον κτύπημα τῆς σκαπάνης τῆς μεταρρυθμίσεως καταφέρεται ὕπως ἀποκόψῃ μέρος τῶν κεφαλῶν τῆς ἀπηνουῦς ταύτης Ἰῦδρας. Τὰς ζητεῖ ὡς Ἡρωδιδᾶς πρὸς ἐξιλέωσιν ἡ πολυπαθὴς χώρα, ἥτις μετὰ φρίκης εἶδεν ἐαυτὴν φθάσασαν εἰς τὸ γέλωτος τοῦ ἐλέθρου ἕνεκα τῆς ἐσχάτης παραλυσίας καὶ ἐξαχρειώσεως τῶν πολιτικῶν ἡμῶν θεσμῶν. Ἡ σοβαρὰ μεταρρυθμιστικὴ ἐργασία ἧς ἐπιλαμβάνεται ἡ νῦν κυβέρνησις παρουσιάζουσα τὰ νομοσχέδια περὶ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, τῆς κατὰ νομὸν ἐκλογῆς καὶ τῶν στρατιωτικῶν, βασίζεται ἐπὶ τοῦ πανδημῶς ἐκδηλωθέντος αἰσθημάτος τῆς αὐτοσυντηρήσεως καὶ τῆς ἀποσείσεως τοῦ ζυγοῦ τῆς αὐθαριετοῦ βουλευτικῆς τυραννίας.

Ἄς οἰμώζουσιν ἀπὸ τοῦδε μερικοὶ. Θὰ ἐγερθῶσι βεβαίως παράπονα καὶ κατακραυγαὶ καὶ θὰ παρουσιασθῇ ἀντίδρασις. Ὅταν ὁ τύλος ριζώσῃ βαθέως εἰς τὰς σάρκας, ἀδύνατος ἀποβαίνει ἡ ἐξαγωγή αὐτοῦ ἄνευ κραυγῆς ἄλγους. Ἄλλ' ἡ Βουλὴ αὕτη ἡ ἀμικτωλή, ἡ γενέτερικα ἀπλήστων πλειονοψηφῶν, καὶ ἀμειλίκτων μειονοψηφῶν, ἀγρίων δηλαδὴ Ἐτεοκλέων καὶ Πολυνεικῶν κατασπαρτατόντων διὰρκῶς ἀλλήλους καὶ τὸν τόπον, ἡ Βουλὴ αὕτη εἶνε ἀπὸ τοῦδε καταδεδικασμένη ὁ δὲ δεκατισμὸς αὐτῆς καὶ ὁ περιορισμὸς τῆς κινδυνώδους αὐτῆς ἐπιρροῆς ἀναπόφευκτος χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ τόπου. Κατ' ἀρχὴν ἡ καταδικη αὐτῆς εἶνε γενικῶς παραδεδεγμένη· τὰ καθέκαστα τῆς ἐφαρμογῆς ἀφίενται εἰς τὴν ἔμφροναν ἐκτίμησιν τῶν ἀναλαβόντων τὴν σοβαρὰν πρωτοβουλίαν.

Τοῦτο εἶνε ὅμως τὸ ἀξιοπαρατήρητον ὅτι τὸν ἀπειλοῦν-

τα τὸ βουλευτικὸν σῶμα σκληρὸν δεκατισμὸν θὰ κρίνῃ καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐπιδοκιμάσῃ αὐτὴ ἡ νῦν ὑφισταμένη βουλὴ. Σπάνιον ὄντως παράδειγμα ἐθελοθυσίας, ἀλλὰ καὶ διδακτικώτατον. Ἡ βουλὴ αὕτη, τὸ κλεινὸν δημιούργημα τῆς 7 Ἀπριλίου, ἡ ἐλθοῦσα ἐν κυμβάλοις καὶ ἀλαλαγμοῖς ὅπως καταλύσῃ ἐν σύστημα καὶ ἰδρύσῃ ἄλλο, ἀφοῦ ἐκβεβακχευμένη ὑπὸ τῆς νίκης ὀργιάσῃ πλέον πάσης ἄλλης, ἀνέτρεψεν, ἐσύλησεν, κατηδάφισεν, ἠσώπεισεν, ἐλακπάτησεν, πτοηθεῖσα ἔπειτα ἐκ τῶν ἐλεθρίων συνεπειῶν τοῦ ἔργου τῆς προσῆλθε ταπεινῆ, συντετριμμένη, κατακερματισμένη καὶ κύπτει καρτερικῶς τὸν ἀγένηα ὑπὸ τὸ φάσγανον ἐκείνου ἐν ἐξήτει μετὰ βοῆς καὶ θυμοῦ νὰ ἐξοντώσῃ. Ἡτίμασε τὸ ἱκρίωμα ὅπως ἠτίμασε τὴν μοναρχίαν, λέγει ὁ Λαμαρτίνος περὶ τῆς Δυβαρρύ, παλλακίδος τοῦ Λουδοβίκου Π' ἥτις ὀλίγας στιγμὰς πρὸ τῆς κρατομήσειός τῆς ἐπεκαλεῖτο γοερῶς τὸν οἶκτον τοῦ δαμίου. Παρὰ πλῆσιόν τι δύναται νὰ λεχθῇ καὶ περὶ τῆς βουλῆς ταύτης, ἧς ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία εἶνε ἱκανῆ φρονούμεν νὰ πείσῃσι πάντα τυχόν εἰσέτι δισταζόντα ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐξκαλουθήσωμεν βιοῦντες μὲ τοιοῦτο σύστημα καινοβουλευτικὸν καὶ νὰ στηρίζωμεν ἐπ' αὐτοῦ τὴν εὐημερίαν τοῦ κράτους καὶ τὰς πολυτίμους ἡμῶν ἐθνικὰς προσδοκίας, ὑπὲρ ὧν ἐκάστοτε τόσον ἠρωϊκὸν αἷμα ἐχύθη.

ΣΤΡΕΨΙΔΟΧΕ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ ζήτημα πασῶν τῶν ἡμερῶν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος καὶ πασῶν τῶν ὡρῶν (καθὼς καὶ τῶν Ὁρῶν) τῆς ἡμέρας ἦτο ἡ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀναμενομένη ἀρσις τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Εὐχόμεθα νὰ πραγματοποιηθῇ ὅσον τάχιστα καὶ νὰ ἐλευθερωθῶσι τὰ παράλια μας ἀπὸ τὴν καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν τῶν αὐστριακῶν καὶ ἰταλικῶν ναρκοβύλων. Μετὰ τὴν ἀρσιν ὅμως θὰ ἦτο ἴσως ἀναγκαία μία κάθαρσις ἐκ μέρους ἡμῶν δι' ὅλας τὰς ἐξ Εὐρώπης προελεύσεις, ὅπως ἐπὶ τινα καιρὸν τοῦλάχιστον ἀπαλλαγῶσιν οἱ λιμένες μας τῆς εὐχαρίστου παρουσίας τῶν πλοίων τῶν γίλωρ Δυναμίων.

*

Τὸν καταπιέζοντα ἡμᾶς ἀποκλεισμὸν ἐξακολουθοῦσιν ἀποκαλοῦντες οἱ Εὐρωπαῖοι *Εἰρηικόν*. Τὸ ἐπίθετον τοῦτο ἔχει ἀποδοθῆ μέχρι τοῦδε εἰς δύο τινὰ, εἰς τὸν μεταξὺ τῆς Ἀσιατικῆς καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς ἡπείρου μέγαν ὠκεανὸν καὶ εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ἐλληνικῶν παραλίων. Κατὰ πόσον δὲ ἀπεδόθη ἀρμυδιῶς δι' ἀμφοτέρω ἄς μαρτυρήσωσιν οἱ ναυτιλλόμενοι.

*

Ἀποκλεισμός... pacifique !

Περὶ ἔργον ! Ὁ Ἰουδαῖος χάριν τῶν θραυσθεισῶν ὑέλων τοῦ ὁποίου μᾶς ἐπέβαλε κατὰ τὸ 1850 ἡ ἀείποτε τρυφερά μας φίλη Ἀγγλίς τὸν πρῶτον ἀποκλεισμὸν, ἐκαλεῖτο Πατισφικος.

Αὐτὸ τὸ γλυκύτατον εἰρηνικὸν ὄνομα πολὺ μᾶς καταδιώκει !

*

Ἄν ἔλειψαν ὅμως Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὸ μέσον εἰς τὴν πα-

ρουσαν περίστασιν, δὲν ἔλειψαν καὶ οἱ ἰουδαϊκοὶ λογαριασμοί.

Παραδείγματος χάριν, ἡ μὲν Γερμανία ζητεῖ ἀποζημιώσιν διὰ τοὺς καταναλωθέντας ὑπὸ τοῦ μόνου μετέχοντος τοῦ ἀποκλεισμοῦ πλοίου τῆς γαιάνθρακας, ἡ δὲ Αὐστρία, καθὼς μαρτυρεῖ καὶ ἐν τηλεγράφῳ, ἐπιμένει εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, διότι ἐξ αὐτοῦ ὠφελεῖται σπουδαίως ἡ ἀτμοπλοικὴ Ἑταιρεία τοῦ Λούδ.

Τὶ ἀφιλοκερδεῖς ἄνθρωποι οἱ καυμένοι! Παρκακλούμεν τὸν θάλασον τῶν ἀδελφῶν Ταβουλάρη, ὅταν θὰ παραστήσῃ μετ' ὀλίγον τοὺς πολυκρότους Πειρατὰς εἰς τὰ Ὀλύμπια ν' ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸ πρόγραμμα τὴν λέξιν ταύτην διὰ τοῦ: *Γερμανοὶ καὶ Αὐστριακοί.*

Προτείνομεν καὶ ἐν ἄλλο.

Ἐπειδὴ ἡ Εὐρώπη ὅλη ἀκολουθεῖ εἰς τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα τὴν πολιτικὴν τῆς Γερμανίας, ν' ἀποκληθῇ ἡ πολιτικὴ αὕτη μὲ ὄνομα ἐκφράζον ὅλας τὰς ἀγρίας ιδιότητας αὐτῆς δηλαδὴ *Γερμανιακή.*

Ἄφου μᾶς κατεδίχσαν ἡ εὐγενὴς καὶ πεπολιτισμένη Εὐρώπη καὶ μᾶς ἔκαμε νὰ πληρώσωμεν τόσον ἀκριδὰ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης, ἤθελε πρὸς τούτοις νὰ μᾶς ἐπιβάλλῃ καὶ ὄρους, δηλαδὴ ἐλάττωσιν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου μας καὶ ἐπίσημον ὑπόσχεσιν νὰ μὴ κηρύξωμεν πόλεμον ἐπὶ πενταετίαν.

Ἦθελε δηλαδὴ νὰ μᾶς ἐπιβάλλῃ ἐκτὸς τῆς καταδίκης καὶ πενταετῆ στέρησιν τῶν πολιτικῶν μας δικαιωμάτων, ὡς νὰ ἡμεθα ζυφοκλέπται!

✱ Καὶ ὅμως τὴν ζυφοκλοπὴν διέπραξαν οἱ Βούλγαροι, ὑπεξαιρέσαντες ἐκ τῆς περιουσίας τῆς Τουρκίας τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ ὁμοεθνεῖς των!

Ἡρώδης ὁ Ἄρτιυός

Εἰς τὸ Πεζικὸν μᾶς

Σ' εἰσᾶς ποῦ πολεμήσατε κ' εἰδείξατε ἑς τὰ λήθητα
Σὲ χίλια βόλγα τούρκικα τὰ τρόμητά σας στήθητα,

Σ' εἰσᾶς ποῦ ἄματιθήκατε κ' ἐσύρατ' ἀπ' τὴ θήκη
Πρώτου στρατοῦ, πρῶτου σπαθῆ, ποῦ δόξασεν ἡ Νίκη,

Σ' εἰσᾶς ἀποῦ διαλαλητὴ δὲν βάλαι ὅπως ἄλλοι
Σὰν προματῆαις ψεύτικαῖς τὴ δόξα σας νὰ ψάλλῃ,

Σ' εἰσᾶς σεμνὰ κ' ἀληθινὰ τῆς μάχης καλληκάρῃα
Σ' εἰσᾶς ταιρζάισον μοναχὰ τῆς δάφνης τὰ κλωτάρῃα.

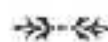

Κι' ἀρετὴ τραγούδια νὰ σᾶς ἔπῃ ἡ Μοῦσα ἡ δοξασμένη,
Σᾶς στεφανώσῃ, σᾶς φελεῖ, σᾶς βλέπει—καὶ σπαίρνει.

Οἱ τραυματισθέντες

Ἐξκολουθοῦντες τὴν συμπλήρωσιν τῆς πινακοθήκης τῶν κατὰ τὰ σύνορα γενναίως ἀγωνισθέντων καὶ διαπρεψάντων, δημοσιεύομεν τρεῖς εἰσέτι εἰκόνας ἐκ τῶν τραυματισθέντων ἦτοι τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Λακκιώτου, τοῦ ἐπικούρου δοκίμου ἱατροῦ Παπαβασιλείου καὶ τὴν τοῦ ἐπιλοχίου τῶν εὐζώνων Γιαταγάνη, διότι καθῆκον ἡμῶν ἐνομίσαμεν τὸν μικρὸν τοῦτον φόρον τῆς τιμῆς ν' ἀπονεύωμεν πρῶτον εἰς τοὺς ἡρωϊκῶς πεσόντας καὶ εἰς ἐκείνους ὧν αἱ πληγὴ μαρτυροῦσιν εὐγλώττως περὶ τῆς ἀξιεπαίνου αὐτῶν διαγωγῆς.

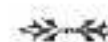
Λυπούμεθα διότι μέχρι τοῦδε μὲ ὅλας τὰς ἐρεῦνας μας δὲν ἠδυνήθημεν ν' ἀνεύρωμεν τὴν φωτογραφίαν τοῦ ἀνδρείου Λώρη. Πιθανόν ὅμως νὰ δημοσιεύσωμεν λίαν προσεχῶς καὶ αὐτὴν καὶ τὴν τῶν ἀξιωματικῶν Γαλιγγάλη καὶ Γκαβέρη, ἃς ὑπεσχέθησαν νὰ μᾶς πέμψωσιν.

Κωνσταντῖνος Λακκιώτης

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Κωνσταντῖνος Λακκιώτης ἀνήκων εἰς τὸ ὑπὸ τὸν κ. Πετροπουλάκη συνταγμα τοῦ πεζικοῦ, γενναίως δὲ πολεμήσας καὶ πληγωθεὶς ἐν τῇ κατὰ τὴν θέσιν Μανεξὲ συμπλοκῇ, εἶνε μὲν νέος ἀκόμη τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ στρατιώτης δεδακιμασμένος, παλκιᾶν ἔχων μετὰ τῆς πυρίτιδος γνωριμίαν. Λοχίος ὧν κατὰ τὴν Κρητικὴν ἐπανάστασιν μετέβη καὶ ἠγωνίσθη τὸ 1868 εἰς τὴν ἡρωϊκὴν νῆσον μετὰ τοῦ σώματος τοῦ Πετροπουλάκη ὡς σηματοφόρος αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὴν θεσσαλικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1870 καὶ πάλιν ἠγούμενος 40 στρατιωτῶν ἐπολέμησεν ἐν Θεσσαλίᾳ εἰς διαφόρους παρευρεθεῖς μάχης καὶ πανταχοῦ ἐπιδειξας σπανίαν γενναϊότητα.

Τραυματισθεὶς διὰ σφαίρας εἰς τὸ γόναυ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς νοσηλεύεται νῦν εἰς τὸ νοσοκομεῖον Λαρίσσης.

Βασιλεῖος Παπαβασιλείου

Ἐγεννήθη ἐν Θήβαις, ἀλλ' ὁ πατὴρ καὶ ἡ οἰκογένειά του διαμένουσιν ἀπὸ τινος ἐν Ἀθήναις. Παιδείας τὰς σπουδὰς του ἐν τῷ ἐνταῦθα Πανεπιστημίῳ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1884 ἐν ἡλικίᾳ 21 ἔτους. Ὑπηρέτει ἐν τῷ στρατῷ ὡς κληρωτὸς ἀπὸ πέρουςιν, ὅτε συνεπέει τῆς ἐπιστρατεύσεως ἐγένετο ἐπίκουρος δοκίμος ἱατρός. Παρευρισκόμενος ἐν τῇ κατὰ τὴν θέσιν Μανεξὲ συμπλοκῇ τῆς 10 Μαΐου, ἐπληγώθη βαρέως ἐνῶ κατεγίνετο εἰς τὴν περιθαλψὴν τῶν τραυματιῶν ὑπὸ τεμαχίων ὀθουζίου κατὰ τὴν γαστροκνήμην καὶ τὴν ποδοκνημικὴν ἄρθρωσιν τοῦ δεξιοῦ ποδός. Εὐτυχῶς κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, δὲν θεωρεῖται πλέον ἀναπόφευκτος ἡ ἀποκοπὴ τοῦ ποδός, ὡς κατ' ἀρχὰς ὑπετέθη.

Μιλτιάδης Γιαταγάνης

Ὁ φέρων τὸ ἀρειμάνιον τοῦτο ὄνομα ἀνδρείος ἐπιλοχίας τῶν εὐζώνων κατάγεται ἐκ Δωριδος. Εἶνε ἀνὴρ ἀκμαίας ἡλικίας ὑπηρετῶν πρὸ ἀρκετῶν ἐτῶν ἐν τῷ στρατῷ καὶ ἰδίως εἰς τὰ σώματα τῶν εὐζώνων, ἐν οἷς διακρίνεται διὰ τὴν γενναιοψυχίαν του καὶ τὸ ἀνδρικὸν αὐτοῦ παράστημα.